

Til nr. 5

Det er særdeles betænkeligt at give særskattelove for særlige erhverv. Alle borgere burde være lige for skatteloven. Men når man nu endelig vil tilgodese landmænd, må man i al fald også medtage de andre jordbrugserhverv, hvis grundlæggende problematik ganske svarer til landbrugernes.

Dansk Erhvervsgartnerforening har beregnet merudgiften pr. år ved at udvide til gartnerier, planteskoler og frugtplantager til 5,4 mill. kr. (fordelt på ca. 150 virksomheder).

Når ændringsforslaget herudover medtager skovbrug, skyldes det bl.a., at de forskelligartede vilkår, skovene er i efter stormfaldet den 24. november 1981, begrundes, at de ikke af en ufuldkommen skattelovgivning i for høj grad tvinges til dispositioner, som såvel samfunds- som driftsøkonomisk er ufornuftige.

Yderligere henvises til ministerens – som bilag til nærværende betænkning optrykte – svar på udvalgets spørgsmål 5, 6 og 22. I svar på udvalsspørgsmål nr. 25 har ministeren anslået, at en udvidelse af ordningen til alle selvstændigt erhvervsdrivende ville koste omkring 250 mill. kr. for 1981, mens han – fornuftigt nok – ikke har noget skøn for 1982.

Til nr. 6

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler:

Det er meningsløst i en midlertidig, kortvarig særlov at ville ændre det indarbejdede skatterentebegreb. Det ligger jo fast, at afgørende for fradragsretten er alene, om renten er forfalden. En af de mange urimelige konsekvenser af ministerens forslag er, at renter forfaldet i 1981 og betalt i efteråret 1982 ingen sinde giver grundlag for udbetaling af negativ indkomstskat. Det er jo f.eks. praksis for så vidt angår terminsydelser, hvor man er et år bagefter med at betale, men på den anden side også betaler, når året er ved at være udløbet, fordi kreditor ellers sætter ejendommen på tvangsauktion. I disse meget praktiske tilfælde kommer der efter ministerens forslag ingen negativ indkomstskat. Renten fra 1980 kan jo efter § 2 ikke berettiges dertil, selv om den først er betalt i 1981. Renten for 1981 kan ikke berettiges til negativ indkomstskat, uanset at den betales inden for lovens

virkeperiode, og renten for 1982, der først bliver betalt i 1983, kan efter § 1 ikke berettiges til negativ indkomstskat. Altså er der på grund af dette rent tekniske forhold ikke nogen basis overhovedet for udbetaling af negativ indkomstskat.

At fravige de almindelige regler afføder ikke blot den vilkårlige og tilfældigt virkende bestemmelse i lovforslagets § 2, stk. 3, men også ekstra besvær for såvel de attesterende revisorer m.fl. som for skattemyndighederne. Der er jo ingen, der kan sige, om f.eks. indbetalinger til en foderstofforening eller bank er afdrag eller renter.

I svar på udvalsspørgsmål nr. 37 skriver ministeren: »En ordning med at lade forfaldstidspunktet være afgørende vil næppe medføre den helt store stigning i merudgifterne for det offentlige.«

Til nr. 2, 14 og 25

Et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) udtaler om bortfald af kravet om betaling af renteudgifter inden ansøgningsfristens udløb:

Skattelovgivningens almindelige regler bør principielt følges også i lovgivningen vedrørende negativ indkomstskat. Et krav om rentebetaling som forudsætning for negativ skat vil virke stærkt begrænsende for virksomheder i krise, og da lovforslaget primært har sigte på de nævnte virksomheder, virker kravet direkte urimeligt. Også af administrative grunde bør det almindelige princip om fradragsret alene være gældende.

Til nr. 7

Ét er, at selskaber normalt ikke kan drive landbrug, men af hensyn til konkurrenceligestillingen af landets borgere er det urimeligt ikke at lade loven gælde også i det fåtal af tilfælde, hvor den pågældende landbruger m.v. har valgt (og har kunnet vælge) at drive virksomhed i selskabsform. Ifølge det for udvalget oplyste »findes der fra tidligere tid ca. 50 aktieselskaber i landbruget«. Det er helt barokt, at ministeren anser dette som et argument for hans forslag, se i øvrigt ministerens kommentar til henvendelse fra Tolvmandsforeningen (som optrykt som bilag til betænkningen).